

ἐπὶ τέλους εἰς ἀντιμισθίαν τῶν μόχθων του ἐπὶ τὸ κώνειον! Τὸ ἔργον του παραμένει νεκρὸν γράμμα καὶ ἀπασχολεῖ μόνον τοὺς φιλοσόφους καὶ φιλολόγους καὶ δημιουργεῖ σχόλια καὶ διατριβάς, ἐν πολλοῖς δὲ προκαλεῖ καὶ ἀρὰς τῶν ἀμελῶν μαθητῶν!

Μετὰ πέντε αἰῶνας ἀναφαίνεται ἐν τῇ ἀσήμενῳ χώρᾳ τῆς Ἀνατολῆς Ἰουδαία παράδοξός τις ἀνὴρ καλούμενος Ἰησοῦς, καὶ ἐν ᾧ ἡ γενικὴ διαφθορὰ εἶχε κορυφωθῆ με μίαν Του μόνην πνοὴν ἀναγεννᾷ τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τὸ νέον τῆς διδασκαλίας Του πνεῦμα διαδίδουσι δώδεκα ἀλτεῖς ἀνά σύμπαντα τὸν κόσμον καὶ τὸ θεῖον ἔργον του διέρχεται τοὺς αἰῶνας θριαμβεῦον! Ἴδου ἡ πηγὴ τῆς πνευματικῆς ἀναγεννήσεως καὶ κοινωνικῆς ἀναμορφώσεως. Τὸ αἰωνόβιον τοῦ Θεανθρώπου εὐαγγέλιον εἶναι ἡ μοναδικὴ πηγὴ τῆς μορφώσεως ὑγιῶν χαρακτήρων! Μόνον ὅταν τὸ ζῶν τοῦ Εὐαγγελίου πνεῦμα κυριαρχήσῃ ἐν τῷ οἴκῳ, τῷ σχολείῳ καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ τότε ταῦτα θὰ μεταβληθοῦν εἰς ἀληθῆ καὶ μοναδικὰ πνευματικὰ ἐργαστήρια διαμορφώσεως ὑγιῶν χαρακτήρων. Εἰς τὸ Εὐαγγέλιον ἐκτίθενται θεοπνεύστως καὶ πανσόφως οἱ ἕμιστοι τῆς ἀρετῆς κανόνες οἱ δημιουργοῦντες πρότυπα ἀνθρώπων.

ΤΑ ΑΣΕΜΝΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Εἰς τὰ κέντρα τῆς πόλεως ἐκτίθενται πρὸς πώλησιν καὶ διαλαλοῦνται διαφημιζόμενα ὑπὸ τῶν ἐφημεριδοπωλῶν καὶ ἄλλων τὰ οἰκτροτέρα βαναυσολογήματα, γαργαλιστικὰ τῶν αἰσθήσεων ἀξέστων ἀνθρώπων. Εἰς τοὺς σταθμοὺς τῶν σιδηροδρόμων τὸ ἴδιον. Θὰ ἐνόμιζέ τις ἐκ τῆς θέας τῶν αἰσχροσυρημάτων τούτων, ὅτι ἡ πόλις μας κατοικεῖται ὑπ' ἀνθρώπων εὐρισκομένων εἰς νηπιώδη πνευματικὴν κατάστασιν μετὰ τὰς πλέον ζωώδεις ἐκδηλουμένας ὁρμὰς. Συμβαίνει τοῦτο; Τότε οὐδεμία διαμαρτυρία δὲν πρέπει νὰ ἀκουσθῆ, διότι τὸ κοινωνικὸν περιβάλλον χρειάζεται τὰ προϊόντα ταῦτα τῆς ἀνθρωπίνης ἐκπτώσεως, ὅπως καὶ τὸν ἄρτον του. Ἄν ὄχι ὁμοῦς, τότε διατὶ ἀπαγορεύονται τόσα ἄλλα μὴ ἐπιτρεπόμενα καὶ ἐπιτρέπεται τὸ δεινὸν αὐτὸ πλῆγμα τῆς στοιχειώδους ἠθικῆς καὶ καλαισθησίας;

Διὰ νὰ πληθύνονται οἱ ἀναγνώσται τῶν οἰκτροτήτων τούτων; Τοῦτο γίνεται. Μετὰ τὴν αὐξήσιν τοῦ πληθυσμοῦ ἦτο ἐπόμενον νὰ πολ-

λαπλασιασθοῦν καὶ οἱ ἀναγνώσται, ὥστε, ἐνισχύθῃ ἡ βιβλιοπαραγωγὴ ἀπιστεύτως πολὺ. Ἄλλὰ τί διαβάσει κατὰ πλειοψηφίαν τὸ ταλαίπωρον κοινόν; Πᾶσαν ἡλιθιότητα, ἐπιπολαιότητα, ἀνθητικότητα, πᾶσαν ἀγραμματισμὸν. Οἱ ἴδιοι οἱ ἐκδόται παραπονοῦνται διὰ τὴν κατάσταση. Ὅταν ἐπιτρέπεται ἡ δημοσίευσίς πάσης χυδαιότητος, εὐρισκούσης ζωηρὰν ὑποδοχὴν εἰς τὴν κατανάλωσιν, πῶς νὰ συναγωνισθῇ ταύτην ἡ βιβλιοπαραγωγὴ θετικῶν γνώσεων, ἐπιστημονικοῦ περιεχομένου, σοβαρῶν θεμάτων;

Ἐξοδεύεται λοιπὸν ἄφθονον χρῆμα διὰ τὴν κατανάλωσιν τοῦ ἐντύπου χάρτου, ἀλλ' οὐδεμίαν ἐκπολιτιστικὴν ἐπίδρασιν ἔχομεν ἐκ τούτου. Ὅτι ἐλαφρὸν καὶ αἰσθητικόν, ὅτι χυδαῖον καὶ κατάλληλον διὰ τὴν νόησιν καὶ τὴν καλαισθησίαν χαμηλῶν ἀνθρωπίνων τύπων καταγράφει τὴν ἐκπολιτιστικὴν βιομηχανίαν τοῦ ἐντύπου χάρτου. Πικρὰ ἰσορροπημένον πολίτην λέγοντα εἰς τὸ θέαμα τῆς χυδοποιήσεως τοῦ βιβλίου καὶ τοῦ περιοδικοῦ κατὰ τὰς ἡμέρας μας. Θὰ ἔπρεπε νὰ εὐχηθῆ τις τὴν ἐπέκτασιν τῆς ἀναλαβητικῆς εἰς τὸν τόπον μας. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ ἐδηλητηριάζετο ὀλιγώτερον ὁ λαὸς ἐκ τῶν δημοσιευμένων βαναυσότητων. Λέν ἀρκεῖ νὰ μανθάνῃ τὸ ἄτομον γράμματα, ἀλλὰ πρέπει καὶ νὰ χρησιμοποιῆ ἐποφελῶς ταῦτα διὰ τὸν ἑαυτόν του καὶ διὰ τὸ κοινωνικὸν σύνολον.

Καὶ ἡ πυρῆτις γίνεται ἐπικίνδυνος χρησιμοποιουμένη ἐπιβλαβῶς. Κρίνατε, παρακαλῶ, ἀνπαρομοία ρῆσις δὲν προέρχεται ἐκ τῆς ἀμελείου πραγματικότητος. Ὑπάρχει γνώμη ὅτι τὰ ἀσεμνα καὶ ἡλιθία δημοσιεύματα δύνανται νὰ καταπολεμηθοῦν διὰ τῆς προπαγανδιστικῆς ἐκδόσεως ὠφελίμων βιβλίων. Ἡ μέθοδος ἐδοκιμάσθη εἰς ἄλλας κοινωνίας καὶ ἀπεδείχθη πρακτικὴ ἀποδόσασα καλὰ ἀποτελέσματα. Δὲν ὑπάρχει πρὸς τοῦτο οὐδὲ ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβολία, ὅτι αὐτὴν πρέπει νὰ ἀκολουθήσωμεν. Ἄλλὰ μὴ λησμονῶμεν ὅτι ἡ μέθοδος αὕτη εὐδοκιμεῖ μᾶλλον εἰς τὰς κοινωνίας τὰς πνευματικῶς καλλιεργημένας, Ἐν τούτοις καὶ ἡμεῖς κατὰ τοῦτο δὲν ὑστεροῦμεν, ὥστε νὰ ἀπαισιοδοξῶμεν, ἄς ἐπιχειρήσωμεν καὶ ἔχω τὴν πεποίθησιν, ὅτι θὰ ἴδωμεν ἐποφελῆ καὶ κάρπιμα τὰ ἀποτελέσματα διὰ τῆς ἐκδόσεως ὠφελίμων βιβλίων, περιοδικῶν ἀριθμητικῆς δυνάμεως διὰ τὴν κοινωφελῆ ἄμυναν.